

MONT CARO

Baix Ebre

Des del Coll de Carrasqueta pel Coll dels Pallers. Retorn pel Coll del Vicari, Bassis de Caro i la Roca Comptadora.

Distància	11,7 km
Desnivell acumulat	1032 m
Nivell de dificultat	moderat
Data	15 de gener 2012
Cartografia	Editorial Piolet. El Port (1:30.000)

Itinerari circular que puja i envolta per llevant i migdia el sostre dels Ports. La seva silueta inconfusible destaca arreu de les Terres de l'Ebre.

Si bé el cim és enlletgit per les instal·lacions de telecomunicacions que n'ocupen bona part i la carretera de servei, en dies clars gaudeix d'una formidable perspectiva.

Hi ha tres camins habituals per pujar-hi. El més curt i empinat ho fa pel NW, des del restaurant per la canal del "Tubo". També des del NE, pel Coll de Vicari. I finalment aquesta que hi arriba per la carena SE del massís, des del Coll dels Pallers.

Podeu escurçar l'excursió a costa de no passar pels Bassis de Caro. Estalviareu temps, desnivell i un tram poc definit del camí. Però no us ho recomanem doncs us perdreu algunes de les raconades més boniques. També podeu allargar-la visitant les veïnes moles de la Castellona i del Moro.

Bona part del camí és senyalitzat i els corriols són ben fresats. Excepte el tram entre els Bassis de Caro i la Roca Comptadora on cal parar molta atenció a les fites. Sense que es pugui considerar un itinerari difícil, té trams on el camí voreja la cinglera i cal extremar la precaució. No té altres punts compromesos i solament ens caldrà ajudar-nos de les mans en algun moment. Això sí, en cas de que bufi el vent, oblideu-vos de pujar-hi.

Coll de Carrasqueta (1083m)

Aproximació: Des de Roquetes (Baix Ebre) anem en direcció als Reguers per la T-342 i a 3,1 km ens desviem cap a l'esquerra en direcció al cim de Caro. Seguim per la carretera asfaltada i a 15,4 km trobem un encreuament senyalitzat. Continuem cap la dreta direcció Fredes-Àrea de cova Avellanes. A 2,6 km, passat el Refugi del Caro i el restaurant, en un revolt molt tancat a la dreta, trobem un altre encreuament i seguim pel camí de terra en direcció a Fredes-Àrea de cova Avellanes. Passats uns metres trobem a mà esquerra un espai prou ampli per aparcar i l'inici del camí al Coll de Pallers (senyals del GR 7 i blaus de la ruta Estels del Sud).

Per camí molt fressat, entremig d'un bosc mixt de pi roig, carrasques i boix, espurnejat per exemplars de grèvol, enfilem vers el SSE en pendent entre moderat i fort.

Coll dels Pallers (1206m)

Al peu de grans moles pètries que li donen nom. Deixem el GR i la ruta d'Estels del Sud que baixen a mà dreta vers el S. Seguim la carena enfilant-nos a l'esquerra vers el NE, guiats per senyals de pintura vermells i fites. El camí, recentment esporgat, no és molt fressat però els senyals i les fites el defineixen prou com per no oferir dubtes. Marxem propers a la cinglera que deixem a mà esquerra. Val la pena abocar-s'hi de tant en quan per contemplar el paisatge.

En aquest tram de carena sotmès a les ventades el bosc deixa pas al matollar, on predominen els boixos i els coixinets de monja.

Quan abastem el llom després d'un tram planer amb restes evidents d'un antic incendi (Plans de Moleta Rodona) ja podem albirar el cim, inconfusible per les torres de telecomunicacions que el coronen.

Davallem lleugerament fins a la base de l'esperó SW que baixa del cim. El camí marxa per l'esquerra (obaga, costat ponentí) seguint una evident lleixa arbrada per encarar després una canalona que, en fort pendent, ens deixa al costat de la tanca perimetral de l'estació de telecomunicacions. La contornegem en el sentit de les busques per accedir a la carretera i al cim.

Mont Caro (1442m)

Punt culminant de l'itinerari i del massís dels Ports. Enlletgit per les instal·lacions de telecomunicacions que ocupen bona part del cim i la carretera de servei que hi puja. Gaudeix d'una magnífica perspectiva molt més enllà de les Terres de l'Ebre.

A la part oriental del cim hi ha un mirador. Vers el S hi destaquen el llarg esquenall de la Serra de Rastell que es despenja des del cim i el Barranc de Cova Pintada per on transcorre el nostre itinerari de retorn.

Baixem del cim per la carretera de servei. A l'esquerra del primer revolt surt un corriol que baixa pel "Tubo", una costeruda canal per la que hi passen unes canalitzacions i que ens deixaria prop del restaurant. Guiats pel senyals vermells seguim però per la carretera escurçant-la per una drecera fins al Coll del Vicari

Coll del Vicari (1287m)

Rètol i planell indicadors de l'itinerari als Bassis de Caro. Abandonem la carretera per un corriol a mà dreta molt fressat, en baixada vers el SE.

Cruïlla a la Mola Castellona (1238m)

Pal indicador als Bassis (1.2 km) i al forn de pega (410m). Per l'esquerra els senyals de pintura indiquen un camí que marxa vers la Mola Castellona. Prenent-lo podem allargar l'itinerari (6 quilòmetres i escaig) enfilant-nos a la Mola Castellona i carenejant fins a la del Moro, per baixar després als Bassis de Caro.

Marxem a la dreta, vers el S. Per entremig del bosc de pi roig gaudim de bones vistes de la Barcina, la Mola Castellona i la del Moro.

Forn de pega de la Pimpollada (1147m)

A l'esquerra del camí. Un rètol explica el procés d'extracció de la pega i el quitrà. Dos-cents metres més enllà trobem una cruïlla.

Camí a la Roca Comptadora (1135m)

Pal indicador als Bassis (600m). Una placa metàl·lica fixada a la roca indica un corriol poc evident al principi que mena el Coll de Pallers per la Roca Comptadora. És una forma d'escurçar el nostre itinerari a costa de no passar pels Bassis de Caro. Marxem a l'esquerra en direcció als Bassis, vers el S, entre notables exemplars de pi roig.

Bassis de Caro (975 m)

Als peus d'una petita balma hi raja amb bona deu una font. En recullen l'aigua un parell de cóms. Indret frescal i agradós. Som a la cota més baixa del recorregut.

Poc abans un petit indicador metàl·lic senyala el camí a la Mola del Moro.

A partir d'aquí i fins a la Roca Comptadora el camí es difumina i resulta poc evident. Cal estar ben atent a les fites que ens guien per diverses lleixes on hi trobarem indicis de corriol.

Marxem vers el WSW en direcció les esveltes agulles de la Serra de Rastell i més concretament vers l'evident bretxa que s'obre entre l'agulla més meridional i la resta.

Pel camí podem admirar capricioses formes que l'erosió ha conferit a la roca calcària.

Fort pendent al tram sota la Roca Comptadora.

Roca Comptadora (1121m)

O lo Comptador. Per la dreta arriba el camí (molt més definit que el que venim) que hem deixat poc després del forn de pega. Travessem la roca per una profunda bretxa entre la darrera agulla i la resta de la roca.

Per camí més definit revoltem en el sentit de les busques els esperons meridionals de la Serra de Rastell i per una lleixa, amb considerable estímball a mà esquerra, ens entaforem a la capçalera del Barranc de Cova Pintada.

Sobre els nostres caps podem albirar de nou les torres metàl·liques del cim. Recorrem la capçalera del barranc en sentit contrari a les busques, fins a un evident collet al SW de la Comptadora. Senyals escadussers de pintura vermella.

Collet (1110m)

Que ens obre el pas vers una altra fondalada. Marxem vers el W en direcció a la carena que albirem en aquella direcció.

Després d'un curt tram de fort pendent abastem un collet a la carena.

Cresta del Marturi (1156m)

Cruïlla de camins on retrobem el GR i els senyals de la ruta Estels del Sud. Una placa metàl·lica en forma de creu fixada a la roca indica les diferents opcions. Seguim la cresta vers el nord fins al Coll dels Pallers i desfem el camí fins al de Carrasqueta.

Toni Planas